

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: »'Lad Hjertet i Sorgen ei synde.' 7 taler« : 1849

Citation: Kierkegaard, Søren: "»'Lad Hjertet i Sorgen ei synde.' 7 taler« : 1849", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2010 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p421-txt-shoot-n422.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

P421:422

Lad Hjertet i Sorgen ei synde

Indgang.

M. T. maaskee gyser Du næsten ved dette Ord, en Angest griber Dig, at denne Synd vel af al Synd maatte være den forfærdeligste; det synes Dig næsten overflødig Du seer Dig uvilkaarligt om, om der skulde være nogen Saadan, Du tænker paa de Msker, Du har lært at kjende, om der blandt dem skulde være nogen Saadan, der skjult bar denne Synd paa sin Samvittighed.

Hvis Du gjør det, da feiler Du. Der er maaskee ingen Synd saa almdl. som just denne, hvilken den gl. Digter har betegnet saaledes, saa fortræffeligt, at han ikke behøvede at have sagt mere for at erindres; der gives vistnok saare sjeldent et Msk, der ikke engang i sit Liv (hvis han ikke gjorde det hele Livet igjennem) syndede saaledes, i Sorgens Tid – og Sorg har jo vel ethvert Msk. i dette Liv. Men ikke blot dette; men tillige er denne Synd saa velanseet blandt Mskene, at den endog prises og berømmes. Spørg »Digteren« Det, just Det, der begeistrer ham til Sange, som prise Heltene og Heltinderne, det er just denne Hjertets Synd i Sorgen. Det er nemlig den høieste Form af Fortvivlelse. Naar Julie dræber sig selv, ell Brutus, ell. om det ikke gaaer saa vidt naar dog Stemningen i et Msk. er en saadan, at det i hvert hans Ord er kjendeligt, at efter hans Mening er for ham og hans Smerte, hans Sorg ingen, ingen Lægedom hverken i Himlen ell. paa Jorden, hverken hos Gud ell. Msk., hverken i Tid ell. i Evighed: da, just da, begeistrer han Digteren, og da, just da, har han ladet Hjertet synde i Sorgen.